

Arrest

nr. 43 275 van 11 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. POKORNY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 16 oktober 2008, verklaart er zich op 17 oktober 2008 vluchteling.

1.2. Op 18 januari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 januari 2010 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Georgisch staatsburger en van Georgische origine te zijn. Op 7 december 2007 werd u op straat benaderd en meegenomen door onbekende personen. U werd naar een afgelegen plaats gebracht waar geëist werd dat u de kiescampagne van president Saakashvili zou helpen financieren. U verhandelde kledij en andere goederen uit Turkije, en als ondernemer had u wel geregeld

smeergeld moeten betalen aan de autoriteiten in de vorm van boetes, maar het was de eerste keer dat u gevraagd werd een kiescampagne te financieren. Men maakte tevens opmerkingen over uw toenadering tot de Conservatieve Partij, maar u vermoedt dat ook zonder dat men op de hoogte was van uw sympathieën voor deze partij, u zou benaderd en bedreigd zijn. U weigerde de kiescampagne te financieren waarna u zeer ernstig werd geslagen. U werd voor dood achtergelaten. U kreeg in het ziekenhuis de eerste zorgen, maar omdat u bang was van de personen die u vervolgden, verzweeg u de omstandigheden en diende u ook nergens klacht in. Uit vrees voor nieuwe vervolgingen en voor verdere verzorging liet u zich naar Istanbul brengen. Tijdens uw verblijf in Istanbul maakten onbekenden, zonder enige vergoeding, in uw land gebruik van uw auto's om promotiemateriaal voor Saakashvili te vervoeren. U weet niet of het om dezelfde mensen gaat die u in december vervolgden. Na de verkiezingen keerde u terug naar Georgië. Uw broer stond samen met zijn bewakers in voor uw veiligheid, en u wou te weten komen wie uw vervolgers waren. Na de eedaflegging van Saakashvili als president kreeg u thuis en op uw GSM berichten van uw vervolgers. Op uw GSM werd u tot twee keer per week opgebeld. Men dreigde u te doden. Begin mei 2008 werd u voorgesteld hen te ontmoeten, met het oog op de financiering van de komende parlementsverkiezingen. Indien u niet inging op de uitnodiging, zou men u vermoorden. U weigerde en besloot te gaan onderduiken in Lamiskani bij familie van uw chauffeur. U vernam er van uw vrouw dat er nog enkele telefoontjes waren gekomen waarin werd meegedeeld dat het beter was dat u zich niet verschool. Na het beëindigen van de gevechten in Zuid Ossetië en het instellen van de vredescorridor besloot u het land te verlaten. U meent dat u effectief zal gedood worden indien u in hun handen komt. Onderweg vernam u van uw vrouw dat men nogmaals had gebeld. In België vernam u na enkele maanden dat men nogmaals had gebeld en dat de persoon bij wie u verbleef in Lamiskani was gedood. Hij zou o.a. over u ondervraagd zijn, maar u kan verder niet zeggen of zijn dood te wijten is aan het feit dat u bij hem logeerde. Op 8 september 2008 vluchtte u uit Georgië. Via Turkije reisde u illegaal naar Griekenland. Met het openbaar vervoer reisde u enige tijd later verder naar België waar u op 16 oktober 2008 aankwam en de volgende dag asiel aanvraagde.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt vooreerst dat u naar aanleiding van uw problemen nagelaten heeft bescherming te vragen in uw land. U verklaart dat u bang was van deze mensen en omdat het mensen waren van de regeringspartij u bijgevolg nergens klacht kon indienen (CG,p.4,5). Gevraagd hoe u weet dat deze mensen effectief in opdracht van de regeringspartij (en de president) handelden en niet in eigen naam en voor eigen profijt, verklaart u dat u dat niet weet, maar dat u wel indicaties heeft dat ze voor de regeringspartij/officialle autoriteiten werken. U verklaart desgevraagd dat ze u twee maal contacteerden in de periode voor de verkiezingen, waaruit u afleidt dat het wel in opdracht van de autoriteiten was (Cg,p. 4). Dit enkele feit kan echter niet beschouwd worden als een (overtuigende) aanwijzing dat u door de autoriteiten wordt vervolgd. Het is evident dat, indien men u vraagt een campagne te financieren, men dit doet in de aanloop naar de verkiezingen, ongeacht het feit welke bedoelingen men had met uw geld. U verklaart verder ook geen andere indicaties te hebben dat het mensen betrof die gelieerd waren aan de autoriteiten (CG,p. 7). Er zou van u dan ook redelijkerwijze kunnen worden verwacht dat u tenminste geprobeerd zou hebben de bescherming in te roepen van de autoriteiten van uw land en dat u meer pogingen zou hebben ondernomen om te achterhalen wie uw vervolgers precies waren.

Daarnaast moet worden vastgesteld dat u uw asielerelaas evenmin aannemelijk heeft weten te maken.

Zo legde u de Belgische asielinstanties geen overtuigend bewijs neer aangaande uw problemen. Nochtans verklaart u dat vele, zo niet alle ondernemers in Georgië op dergelijke wijze worden gevraagd kiescampagnes te financieren en ernstige problemen krijgen als ze weigeren. U verklaart dat sommigen zijn gearresteerd (CG,p.3). Hierover ondervraagd kan u echter geen verdere informatie verstrekken en u kan geen enkele familienaam opgeven van ondernemers die problemen kennen (CG,p.3). Dit gebrek aan kennis over de door u aangehaalde algemene situatie van ondernemers ondermijnt uw geloofwaardigheid. Ook in verband met de verwondingen die u zou hebben opgelopen ten gevolge van de aanval en de herhaalde telefonische bedreigingen die u zou hebben gekregen, kan u geen begin van bewijs neerleggen. U verklaart dat u tegenover het ziekenhuispersoneel bewust de omstandigheden van de aanval op u hebt verzwegen en dat er op het medisch attest dus niets staat over de ware toedracht van deze omstandigheden (Cg,p.7).

U kan ook niet afdoende verklaren waarom uw vervolgers nooit enige moeite hebben gedaan om u thuis op te zoeken en/of uw gezin onder druk te zetten, aangezien uw vervolgers, althans op basis van het grote aantal telefoontjes en bedreigingen (en eventueel ook de ondervraging van de persoon bij wie u onderdook), blijkbaar veel moeite deden om u op te sporen en te vervolgen. U verklaart dat jullie enkele weken voor de problemen begonnen verhuisd waren en dat ze jullie misschien niet hebben kunnen opsporen (CG,p. 7). Deze verklaring is niet plausibel. Uw vervolgers slaagden er immers in u te lokaliseren, wisten van uw bezoek aan de Conservatieve partij, en slaagden er steeds in jullie

te contacteren, ook al veranderden jullie van telefoonnummer. Uw tweede verklaring, met name dat het een risico was naar het huis te komen omwille van mogelijke getuigen (CG,p.7), kan evenmin overtuigen. Indien men u effectief wou opsporen en vervolgen, is het niet aannemelijk dat men niet de moeite zou doen u thuis te komen zoeken of u via uw familie op te sporen.

Tenslotte is het merkwaardig dat u in de vragenlijst geen enkele melding maakt van de (systematische) dreigtelefoons die u zou hebben gekregen (vragenlijst Commissariaat-generaal,p. 3.5.). Hiermee geconfronteerd verklaart u dat men dat niet heeft gevraagd en dat u het misschien toch vermeld heeft (CG,p. 5). Uw eerste verklaring is niet afdoende, aangezien er u wel degelijk werd gevraagd naar de vervolgingsfeiten. Aangezien deze telefoontjes, naast het incident op 7/12/2007, bovendien de enige vervolgingsfeiten zijn, kan verwacht worden dat u deze had vermeld. Deze opmerking geldt ook ten aanzien van uw tweede verklaring. Indien u dit effectief vermeldde, kan, gelet op het belang ervan, verwacht worden dat men dit effectief noteerde.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Uw identiteitskaart, militair boekje, arbeidsboekje en badge van het Veiligheidsdepartement van Georgië betreffen gegevens in verband met uw identiteit en beroepsverleden die hier niet ter discussie staan. De door u voorgelegde boetes werden volgens uw verklaringen aan alle zakenmensen in uw land opgelegd (CG, p. 2). Het medisch attest bevat geen aanwijzing over de door u aangehaalde omstandigheden van de verwondingen. Integendeel, zoals hoger reeds vermeld staat in het attest dat u verklaarde dat de hoofdwondes het gevolg zijn van een val op straat. De treintickets tenslotte betreffen uw reisroute naar België die evenmin ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht en meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoeker vat de motivering van de bestreden beslissing samen en stelt een precies, gedetailleerd en omstandig verhaal te hebben gedaan aangaande gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht zijn land te ontvluchten. Voorts wijst hij erop dat zijn asielrelaas samenhangend is en dat zijn verklaringen standvastig zijn gebleven, niet alleen aangaande de hoofdzaak van de door hem verhaalde gebeurtenissen, doch ook aangaande talrijke details en de juiste omstandigheden die betrekking hebben op die gebeurtenissen. Volgens verzoeker heeft hij voldoende gegevens aangebracht om te besluiten dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kan laten gelden.

2.2. De formele motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel zal derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht worden beoordeeld.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de feiten die verzoeker aanhaalde niet beschouwd kunnen worden als een overtuigende aanwijzing dat hij door de autoriteiten wordt vervolgd, (ii) van verzoeker kan worden verwacht dat hij tenminste geprobeerd zou hebben de bescherming in te roepen van de autoriteiten van zijn land en dat hij meer pogingen zou hebben ondernomen om te achterhalen wie zijn vervolgers precies waren, (iii) verzoeker geen overtuigend bewijs neerlegt omtrent ondernemers in Georgië die volgens verzoeker ernstige problemen kregen omdat ze weigerden kiescampagnes te financieren en hierover evenmin verdere informatie kan verstrekken, (iv) verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent de verwondingen die hij zou hebben opgelopen tengevolge van de aanval en de herhaalde telefonische bedreigingen die hij zou hebben gekregen, (v) verzoeker niet afdoende kan verklaren waarom zijn vervolgers nooit enige moeite hebben gedaan om hem thuis op te zoeken en/of zijn gezin onder druk te zetten, (vi) het merkwaardig is dat verzoeker in de vragenlijst geen enkele melding maakt van de systematische dreigtelefoons die hij zou

hebben gekregen en dat hij - hiermee geconfronteerd - geen afdoende verklaring heeft gegeven, (vii) de door verzoeker voorgelegde documenten deze appreciatie niet kunnen wijzigen om redenen uitgebreid toegelicht in de bestreden beslissing.

2.4. Verzoeker onderneemt in wezen geen enkele poging om deze concrete vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. De Raad stelt vast dat verzoeker in de uiteenzetting van zijn middel niet verder komt dan affirmaties over de wijze waarop hij zijn relaas heeft gebracht. Met de loutere argumentatie dat verzoeker een precies, gedetailleerd, samenhangend en omstandig verhaal heeft gedaan aangaande gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht zijn land te ontvluchten, brengt verzoeker geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de hierboven weergegeven motivering van de bestreden beslissing. De motieven worden door verzoeker niet weerlegd en aldus beschouwd als zijnde hier hernomen. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN